

Hvorfor medlem i dansk foreningen 1945-46?

Ansøgningerne om optagelse i Slesvigs Forening/Sydslesvigsk Forening skulle begrundes. I det enkelte distrikt var begrundelserne ofte ret ensartede; formanden gav ansøgerne råd om, hvad der kunne skrives. Her er nogle eksempler:

Vanderup: "Interesse für Dänemark" – "Sympatie für Dänemark" – "Anschluss unsere Heimat an Dänemark" – „Vertrauen zu Dänemark“.

Store Vi: „Jeg er af dansk afstamning og regner mig til det danske folk“ – "Aus politisch wirtschaftlichen Gründen".

Satrup: "In der Hoffnung eine bessere Zukunft und Lebensmöglichkeit zu kriegen" – Um in Ruhe und Frieden zu leben" – „Aus Interesse für ein friedliches Land“.

Sdr. Bararup: „Weil es früher Dänisch war“ – „Weil ich hoffe dass meine stimme dazu beitragen wird, dass wir dänisch werden“ – „Um in Frieden zu Leben“ – „Für unsere Kinder eine bessere Zukunft“.

Husum: „Um mit meiner Familie in Ruhe und Frieden leben zu können“ – Anschluss Südschleswig an Dänemark“ – Um Ruhe und Ordnung zu haben“ – „Weil mir der dänische Mensch sympatisch ist + ich in Frieden leben möchte“ – „Für eine bessere Zukunft unsere Heimat“

SYDSLESVIGS DANSKE HISTORIE S.196

Nydanskere i Ekernførde efter 1945

Iver Callø var dansk sønderjyde. Siden 1914 boede han i Ekernførde, hvor han fra 1945 fik en fremtrædende plads i det danske arbejde. Da bevægelsen igen var på retur, vurderede han de "nye tider" sådan:

"ombruddet i Sydslesvig foregik i Egernførde på samme måde og med samme styrke som i det øvrige Sydslesvig. Tilslutningen til de danske foreninger var uhyre stor. Medlemstallet i Sydslesvigsk Forening svulmede op til et for mit vedkommende betænkeligt tal. Jeg ytrede dengang mine betænkeligheder. Jeg var klar over, at alle disse mennesker, som dengang sluttede sig til os, ikke var danskere eller af overbevisning sluttede sig til den danske bevægelse. Det var mennesker som var håblæs trætte. Trætte af Hitlerregimet, trætte af den rædselsfulde krig og med længsel efter frihed. De havde igennem år lidt nød og sult. Man kunne ikke regne med, at de igennem alt det de havde lidt, var bleven danske mennesker. Jeg var bange for, at disse mennesker engang med tiden, når det først gik dem bedre igen, ville finde tilbage til det de var, nemlig tyskere. Jeg var bange for at SSF i Egernførde igennem et stærkt tysk flertal engang med tiden kunne blive en forening med dominerende tysk flertal. Man kunne måske kalde disse mennesker, som dengang sluttede sig til os, de nogenlunde normale tyskere. Jeg tror, at disse trætte tyskere var lige glade med, hvad de sluttede sig til. Hovedsagen for dem var vel håbet, at det skulle gå dem bedre, og at de kunne leve i frihed, når de sluttede sig til den danske bevægelse"

SYDSLESVIGS DANSKE HISTORIE S. 197